

บทคัดย่อ

การศึกษาเรื่อง “ผลกระทบจากการปรับตัวด้านอาชีพของผู้รับงานไปทำที่บ้านกิจการแหวน” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพการทำงาน และปัญหาจากการลดปริมาณการผลิตที่ส่งผลกระทบต่อผู้รับงานไปทำที่บ้านต้องมีการปรับตัว รวมทั้งศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล กับการปรับตัวด้านอาชีพ ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้รับงานไปทำที่บ้านกิจการแหวน ซึ่งอยู่ในอำเภอบางปลาม้า จังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน 120 คน วิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ โดยใช้ค่าร้อยละ ค่ามัธยฐานเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการศึกษา มีดังนี้

ผู้รับงานไปทำที่บ้านกิจการแหวนเป็นหญิงมากกว่าชาย มีอายุ 36-45 ปี มีรายได้เฉลี่ย 1973.33 บาท ได้รับการศึกษาระดับประถมศึกษา สมรสแล้ว มีสมาชิกในครอบครัวเป็นผู้ชาย 3-4 คน รับงานไปทำที่บ้าน ประมาณ 6-7 ปี ทำงานสังกัดอยู่ในกลุ่มผู้รับจ้างซ่อมแหวนเพียงอย่างเดียว มีจำนวนวันทำงานโดยเฉลี่ย 6.5 วัน ต่อ สัปดาห์ ทำงานวันละ 10 ชั่วโมง มีเวลาพักผ่อนประมาณ 2 ชั่วโมงครึ่ง มีวันหยุดไม่แน่นอน และไม่ได้รับสวัสดิการจากหน่วยงาน ใช้บ้านของตนเองเป็นสถานที่ทำงาน และได้รับงานจากตัวแทนโดยตรงกับมีตัวแทนนำมาแจกจ่ายให้ที่บ้านโดยได้รับค่าจ้างเฉลี่ย 25.45 บาทต่อชิ้น ทุก วันที่ 1 และ 15 ของเดือน ปริมาณที่ผลิตได้เฉลี่ย 15.67 ชิ้นต่อสัปดาห์ และเคยผลิตได้มากที่สุดเฉลี่ย 20.83 ชิ้นต่อสัปดาห์ มีความพยายามที่จะทำให้ตนเองมีรายได้โดยการเพิ่มชั่วโมงการทำงานให้มากขึ้น และสร้างความมั่นคงในการทำงานโดยพยายามสร้างความสัมพันธ์ที่ดีภายในกลุ่มที่ตนสังกัด นอกจากนี้ยังสร้างโอกาสในการทำงานด้วยการ ฝึกฝนทักษะการทำงานของตนให้ทำงานได้เร็วขึ้น สำหรับการสร้างทางเลือกในการประกอบอาชีพใช้วิธีหาตัวแทน และแหล่งงานใหม่ ทั้งนี้ผู้รับงานส่วนใหญ่ไม่มีอาชีพเสริม อย่างไรก็ตามผลกระทบจากการปรับตัวด้านอาชีพเกิดขึ้นในระดับน้อย โดยเฉพาะการปรับตัวด้านครอบครัว รายได้ และสุขภาพ ส่วนปัจจัยบุคคลที่มีความสัมพันธ์กับการปรับตัวด้านอาชีพได้แก่ เพศอายุรายได้ การศึกษา และการสังกัดกลุ่ม

ผู้ศึกษามีข้อเสนอแนะว่า ผู้รับงานไปทำที่บ้าน ควรแยกงานออกไปทำนอกบ้าน และควรคำนึงถึงความสำคัญของการใช้แรงงานหญิงด้วย นอกจากนี้ตัวแทนควรจัดให้มีสวัสดิการบ้างตามความจำเป็น สำหรับหน่วยงานภาครัฐและสถานประกอบการ ควรให้ข้อมูลทางด้านอาชีพแก่แรงงานในต่างจังหวัดมากขึ้น โดยเฉพาะผู้ที่มีอาชีพรับงานไปทำที่บ้าน เพื่อสร้างทางเลือกในการประกอบอาชีพได้หลากหลายมากยิ่งขึ้นและควรสนับสนุนให้มีการประกอบอาชีพเสริมในชุมชน

Abstract

This is the study on “Affects and Adjustments from Occupational Change of Home Workers in Fishnet Making”. The objectives of the research were to study working conditions and problems from the production reduction which affected the home workers that led to adjustment as well as the relationship between personal factors and occupational ones. The data were collected by using questionnaire among 120 home workers in Bang Plama district, Supanburi province. The statistical analysis was done by using percentages, mathematical means and standard deviation.

The findings were as follow: The home workers were more females than males, 36-45 years old with an average income of Baht 1973.33. They received primary education, married with 3-4 male family members. They were home workers for 6-7 years under the fishnet mending group. They worked at an average of 6.5 days per week, 10 hours per day with about 2 hours break. They had no fixed holidays and without receiving any welfare from any source. They used their home as a work place. They received work order from the agent directly, sometimes the work orders were distributed to them at home. They received an average earning of Baht 25.45 per piece on the 1st and 15th monthly. An average production was 15.67 pieces per week. They tried to increase the earning by increasing longer working hours as well as establishing job security by creating good relationship within the group which they belonged to. Besides, they created job opportunity by developing skills to work more quickly. They created occupational alternative by contacting new agents as well as new work sources. Even though they did not have supplementary occupation, it seemed that there was little affect, occupationally speaking, especially on their family, income and health. For individual factor which and relationship with occupational adjustment, it involved gender, age, income, education and group belonging.

The researcher suggested that home workers should work outside their home. It was necessary to recognize the importance of female workers. The agents should provide some welfare services as necessary. Concerned governmental as well as

private organizations should provide more information on occupational choices to workers in the provinces, especially to the home workers so that they could have more choices. Secondary occupation should be supported.